

[Alfred Bøgh.]

svingende indtægter, er jo netop tilsigtet. Jeg henstiller, at man tager dette spørgsmål op, og håber, at vi i udvalget kan nå til et resultat her.

Hvis udviklingen betinger stigende indtægter, er det klart, at loven vil give et vist provenutab — hvor stort er det vanskeligt at anslå. Det kan endvidere indvendes, at inflationsprægede indtægter vil få en uretrettiget fordel. Det er vi også klar over, men alligevel vil jeg mene efter alle de forhandlinger, vi har haft i udvalget, at den foreslåede løsning af problemet tangerer de tanker om lempelser for opsparingen, som vi har i mit parti, så meget, og at fordelene ved dette forslag er så betydelige, at vi kan medvirke til dets gennemførelse.

For mig spiller det her en stor rolle, at denne form for lempelse ikke bidrager til at forvirre den enkelte skatteyder yderligere. Han skal udfylde sin selvangivelse, den skal han blot skrive som sædvanlig, og skønt jeg helst vil være med til at simplificere, må jeg i denne sag gå med til at pålægge skattevæsenet dette ekstra beregningsarbejde i den mest enkle form.

Med forbehold af yderligere drøftelse i udvalget angående de foreslåede grænser, bund og top, og af spørgsmålet om fradrag af pålignede betalte, men ikke forfaldne skatter kan jeg anbefale forslaget. Vedtages det, må vi se på lovens virkninger i praksis og overveje, om den kan udbygges yderligere i overensstemmelse med venstres tanker om, at flid og nøjsomhed ikke gennem beskatningen skal straffes altfor hårdt.

Foss: Jeg skal ikke uddybe motiveringen for det foreliggende lovforslag; det er på udmærket måde gjort af den højtærede finansminister og af de to foregående talere. Der har som bekendt fra venstres og det konservative folkepartis side været fremset at andet forslag. Det kunne ikke vinde tilslutning, og uanset at vi synes, at vort forslag var bedre end det, der foreligger her, er vi parat til at tage det som det næstbedste. Vi giver altså tilslutning til det foreliggende lovforslag.

De administrative betænkeligheder er omtalt ret omhyggeligt i bemærkningerne til forslaget og er også berørt her af de foregående talere. Jeg kan nøjes med at tilføje,

at det synes lidt urimeligt, at folk, der får en forøget indtægt gennem pristalsregulering, skal have en ekstra fordel fremfor dem, der ikke har pristalsregulering, men denne såvel som andre ulemper ved det foreliggende lovforslag er alligevel af mindre betydning end den motivering, der gives for selve forslaget: at man vil imødekomme den desværre udbredte opfattelse, som kommer til udtryk derved, at folk siger, at de ikke vil tjene mere, de vill ikke arbejde mere, fordi de skal aflevere for stor en del i skat.

Vi har to særlige ønsker, og vi håber, at vi under den kommende udvalgsbehandling kan få en nærmere og fastere aftale om de forslag, der ligesom det foreliggende lovforslag tilsigter en udjævning af varierende indtægt. Det drejer sig for det første om, at den, der får en sådan stigning i sin indtægt og dermed en så stor skat, at denne overstiger det følgende års indtægt, bør kunne udnytte fradragsretten fuldtud ved, at underskuddet kan fradragges i de følgende år. En tilsvarende bestemmelse findes i det af den højtærede finansminister i sin tid fremsatte skattelovsfor-slag, og jeg håber derfor ikke, det vil volde vanskeligheder at opnå enighed om en sådan bestemmelse.

Det andet er allerede omtalt: at vi ønsker, at pålignet betalt skat skal kunne fradragges. Dette er i overensstemmelse med den gældende skattelovs § 6, men gennem lange tider og under skiftende finansministre har den anden praksis været gældende. Hvorledes det har kunnet lade sig gøre at fravige lovens klare bestemmelser, skal jeg ikke komme ind på, men vi ønsker, at praksis bringes i overensstemmelse med loven. Jeg håber, der kan opnås enighed herom under den fortsatte udvalgsbehandling, ikke at det indføjles i lovforslaget, men sådan at vi træffer aftale om, at det ved den kommende ligningslov bliver taget med i bestemmelserne, eller at det ændres i praksis, at vi i hvert fald opnår det nævnte resultat.

Til selve det foreliggende lovforslag har jeg kun en enkelt bemærkning. I § 1 findes en undtagelsesbestemmelse for personer, der kommer hjem fra udlandet. Vi gennemførte i ligningsloven af 1955 en bestemmelse, der tager sigte på at lempe beskatningen for hjemvendende udlandsdanske. Man tænkte